

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 25.11.2014r.

nr. 4728 podpis: M. Potęć

Warszawa, dnia 2014 r. - 21

BON-I-0702-15-2-EW/14

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 26.11.2014r.

nr. 7101 podpis: T. Wójcik

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na przesłane przy piśmie z dnia 28 października 2014 r. (znak: BPS/043-63-2746/14) oświadczenie złożone przez Panią Senator Alicję Zając podczas 63. posiedzenia Senatu RP, dotyczące pełnego dostosowania obiektów do potrzeb osób niepełnosprawnych wyjaśniam, że zgodnie ze wspomnianym przez Panią Senator przepisem art. 23a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 z późn. zm.), pracodawca obowiązany jest zapewnić niezbędne racjonalne usprawnienia dla osoby niepełnosprawnej, pozostającej z nim m. in. w stosunku pracy, o ile przeprowadzenie takich zmian lub dostosowań nie skutkowałoby nałożeniem na niego nieproporcjonalnie wysokich obciążeń. Obciążenia nie są nieproporcjonalne, jeżeli w wystarczającym stopniu są rekompensowane ze środków publicznych. Przepis ten wprowadza więc swoistą granicę w zakresie obowiązku nałożonego na pracodawcę, wskazując jednocześnie na możliwość rekompensaty poniesionych wydatków.

Pracodawca może ubiegać się o wsparcie na tego rodzaju inwestycje w ramach dwóch instrumentów aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych, przewidzianych w art. 26 i 26e *ustawy o rehabilitacji (...)*.

Zgodnie z art. 26 w/w ustawy pracodawca, który przez okres co najmniej 36 miesięcy zatrudni osobę niepełnosprawną może otrzymać na wniosek, ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwrot kosztów:

1) adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych, w szczególności poniesionych w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących stanowisk pracy dla tych osób, stosownie do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności;

2) adaptacji lub nabycia urządzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej wykonywanie pracy lub funkcjonowanie w zakładzie pracy;

3) zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych oraz urządzeń technologii wspomagających lub przystosowanych do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności;

4) rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb, o których mowa w pkt 1–3.

Zwrot powyższych kosztów dotyczy osób niepełnosprawnych:

- bezrobotnych lub poszukujących pracy i niepozostających w zatrudnieniu, skierowanych do pracy przez powiatowy urząd pracy;

- pozostających w zatrudnieniu u pracodawcy występującego o zwrot kosztów, jeżeli niepełnosprawność tych osób powstała w okresie zatrudnienia u tego pracodawcy, z wyjątkiem przypadków, gdy przyczyną powstania niepełnosprawności było zawinione przez pracodawcę lub przez pracownika naruszenie przepisów, w tym przepisów prawa pracy.

Maksymalna kwota zwrotu, wymienionych powyżej kosztów, nie może przekroczyć dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia za każde przystosowane stanowisko pracy osoby niepełnosprawnej.

Ponadto, na mocy art. 26e ustawy o rehabilitacji (...) pracodawca, który przez okres co najmniej 36 miesięcy zatrudni osobę niepełnosprawną zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna albo poszukująca pracy niepozostającą w zatrudnieniu, może otrzymać, na wniosek, ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zwrot kosztów wyposażenia stanowiska pracy takiej osoby, do wysokości piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

Z rozwiązań tych skorzystać mogą również pracodawcy zatrudniający osoby niepełnosprawne poruszające się na wózkach inwalidzkich. Pracodawcy ci mogą również bez przeszkód, po spełnieniu określonych przepisami warunków, podobnie jak inni pracodawcy zatrudniając osoby niepełnosprawne, korzystać z instrumentów wspierania

zatrudnienia tych osób takich jak: miesięczne dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, zwrot kosztów szkolenia takiego pracownika oraz zwrot kosztów zatrudnienia pracownika pomagającego pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy.

Należy również wskazać, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.) pracodawca musi dążyć do jak najlepszego przystosowania miejsca pracy dla każdego pracownika, w tym także dla osoby niepełnosprawnej poruszającej się na wózku inwalidzkim, do potrzeb wynikających z jego możliwości. Zgodnie z:

- § 45 ust. 1 w/w rozporządzenia: „Stanowiska pracy powinny być urządzone stosownie do rodzaju wykonywanych na nich czynności oraz psychofizycznych właściwości pracowników, przy czym wymiary wolnej (nie zajętej przez urządzenia) powierzchni stanowiska pracy powinny zapewnić pracownikom swobodę ruchu wystarczającą do wykonywania pracy w sposób bezpieczny, z uwzględnieniem wymagań ergonomii”;

- § 48 w/w rozporządzenia: „Pracodawca zatrudniający pracowników niepełnosprawnych powinien zapewnić dostosowanie stanowisk pracy oraz dojść do nich - do potrzeb i możliwości tych pracowników, wynikających ze zmniejszonej sprawności”;

- § 5 załącznika nr 3 do w/w rozporządzenia: „Pracodawca zatrudniający pracowników niepełnosprawnych powinien zapewnić dostosowanie urządzeń higieniczno-sanitarnych oraz dojść do nich- do potrzeb i możliwości tych pracowników wynikających ze zmniejszonej sprawności, zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi”.

Mając na uwadze powyższe, odnosząc się do ostatniego poruszonego przez Panią Senator problemu wyjaśniam również, że resort pracy nie planuje aktualnie dodatkowych rozwiązań skierowanych wyłącznie na wsparcie osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich.

 Szlachetka

 MINISTER
Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU